

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/8/2020
Identifikačné číslo spisu:	6020010932
Dátum vydania rozhodnutia:	26.01.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:6020010932.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti odsúdenému C. I. pre zločin ťažkej profesionálnej krádeže vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 riadok 5, § 129 ods. 1 riadok 1, ods. 2 riadok 1, § 130 ods. 1, 3, 15 Trestného zákona Rakúskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 26. januára 2021 v Bratislave o odvolaní odsúdeného C. I. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. novembra 2020, sp. zn. 4Ntc/11/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) sa v Slovenskej republike

uznáva a vykoná

rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska republika, z 24. septembra 2019, sp. zn. 11 Hv 51/19d, právoplatný 24. septembra 2019 v spojení s osvedčením z 9. septembra 2020, ktorým bol slovenský štátny občan

C. I., nar. X. W. XXXX v P., trvale bytom Q. J. XX/X, časť F., P., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike

uznaný vinným, že

spolu s M. X. 14. mája 2019 vo Viedni vo vedomej a chcenej spolupráci ako spolupáchateľa (§ 12 Trestného zákonníka Rakúskej republiky) cudzie hnutelné veci s úmyslom sa ich privlastnením neoprávnene obohatiť ďalej uvedeným za účelom zisku (§ 70 ods. 1 riadok 3 Trestného zákonníka Rakúskej republiky) vlámaním do obydli

A. odcudzili a síce W. W. a D. W. šperky, elektrotechniku a peniaze v hotovosti v celkovej hodnote, ktorá sa nedá zistiť, ale každopádne presahuje sumu 5.000 eur tak, že preliezli cez murované oplatenie pozemku v XXXX K., S. G. XXX/X/X, vylomili dvere na terasu, prehľadali byt a predmety zobrali so

sebou;

B. pokúsili sa odcudziť (§ 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky), a to

- i. cennosti Z. Z., ktoré sa už nedajú zistiť z jeho bytu v XXXX K., P. XX/X/X tak, že sa pokúsili vylomiť dvere do bytu;
- ii. cennosti L. Z., ktoré sa už nedajú zistiť z jeho bytu v XXXX K., P. XX/X/X tak, že sa pokúsili vylomiť dvere do bytu;

čím spáchal

zločin ťažkej profesionálnej krádeže vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 riadok 5, § 129 ods. 1 riadok 1, ods. 2 riadok 1, § 130 ods. 1, 3, 15 Trestného zákona Rakúskej republiky, za ktorý mu bol rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska republika, z 24. septembra 2019, sp. zn. 11 Hv 51/19d, právoplatný 24. septembra 2019 v spojení s osvedčením z 9. septembra 2020

uložený

trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa odsúdený na výkon uznaného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 5. novembra 2020, sp. zn. 4Ntc/11/2020, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. uznal rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, Rakúska republika, z 24. septembra 2019, sp. zn. 11 Hv 51/19d, právoplatný 24. septembra 2019 v spojení s osvedčením z 9. septembra 2020, a to v časti, ktorou bol slovenský štátny občan C. I. odsúdený za zločin ťažkej profesionálnej krádeže vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 riadok 5, § 129 ods. 1 riadok 1, ods. 2 riadok 1, § 130 ods. 1, 3, 15 Trestného zákona Rakúskej republiky, ktorý spáchal na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku, na trest odňatia slobody vo výmere päť rokov. Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona krajský súd zaradil odsúdeného na výkon uznaného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol C. I. doručený 2. decembra 2020, podal 10. decembra 2020 odvolanie z dôvodu jeho zaradenia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Poukázal pritom na to, že posledných 24 mesiacov nebol v strednom stupni stráženia a aj podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona by zaradenie do stredného stupňa stráženia znamenalo zhoršenie jeho postavenia, keďže v Rakúskej republike neexistuje diferenciácia stupňa stráženia aká je v Slovenskej republike. Dodal, že vykonáva trest vo väznici Justizanstalt Göllersdorf na otvorenom oddelení čomu podľa odsúdeného sa najviac približuje prvý stupeň stráženia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal na podklade odvolania odsúdeného C. I., ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že podané odvolanie je dôvodné.

Predovšetkým treba k veci uviesť, že najvyšší súd nezistil v posudzovanej veci žiaden dostatočne významný dôvod, pre ktorý by sa mal odchýliť od svojej publikovanej judikatúry. Konkrétne od rozhodnutia zverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej

republiky pod č. 122/2014, v zmysle ktorého kritériá na prevzatie a výkon rozhodnutia, uvedené v § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., podľa ktorých nesmie prevzatý výrok o treste zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii, je nutné vzťahnúť aj na vonkajšiu diferenciáciu trestu uplatňovanú v Slovenskej republike.

V časti rozsudku, kde krajský súd pretransponoval výroky citovaného rozsudku súdu Rakúskej republiky o vine a treste odsúdeného C. I., do výroku tohto rozsudku o ich uznaní a vykonaní na území Slovenskej republiky, toto svoje rozhodnutie náležite odôvodnil a v tomto smere sa so závermi súdu prvého stupňa odvolací súd plne stotožňuje.

V kontexte uvedeného je potom podstatným zistenie, že na základe podkladov, ktoré mal prvostupňový súd (a rovnako aj odvolací súd) k dispozícii, nie je možné posúdiť, ktorému stupňu stráženia podľa § 48 Trestného zákona zodpovedajú aktuálne podmienky výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným v Rakúskej republike. Keďže ďalšie objasňovanie tejto otázky (aj vzhľadom na to, že v Rakúskej republike sa neuplatňuje vonkajšia diferenciácia trestu v takej podobe ako v Slovenskej republike) by bolo zjavne na úkor rýchlosti celého uznávacieho konania, čo by v konečnom dôsledku mohlo poprieť jeho účel, mal už krajský súd postupovať v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obvineného a zaradiť odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s najmiernejším, teda minimálnym stupňom stráženia.

Z tohto dôvodu najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu (nielen v odvolaní napadnutom výroku o spôsobe výkonu uznaného trestu) a sám na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, ktorý následne verejne vyhlásil.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.